

Dagboek van een Lourdesganger

Dagboek van een Lourdesganger

Ronald Lijster

Schrijver:

Coverontwerp:

ISBN:

© <naam schrijver>

*I am just a pilgrim on this road boys
This ain't never been my home
Sometimes the road was rocky long the way boys
But I was never travelin' alone*

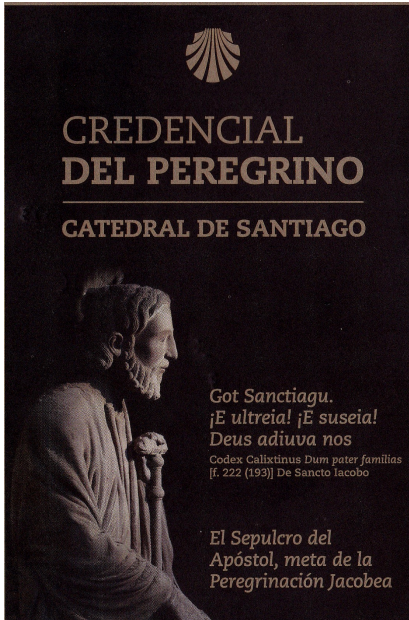
*We'll meet again on some bright highway
Songs to sing and tales to tell
But I am just a pilgrim on this road boys
Until I see you fare thee well*

*Ain't no need to cry for me boys
Somewhere down the road you'll understand
Cause I expect to touch his hand, boys
Put a word in for you if I can*

(Steve Earl)

Registratie

("De Credential" (ofwel geloofsbrief) van de Camino de Santiago is het document wat je nodig hebt zo dat je kan aantonen dat je een wandelende of fietsende pelgrim bent, en je je bedevaartstocht kan vastleggen door op diverse punten deze te laten afstempelen op een van de pelgrimstochten.)

28 maart 2023 is de registratiedatum op mijn Credencial Del Peregrino. Geïnspireerd door een artikel van Guy Raskin over zijn fietsroute naar Lourdes besloot ik een pelgrimspaspoort te kopen en opnieuw in te checken bij het pelgrimsburo in Compostella. Lourdes kent helaas geen eigen registratie en is in de vele routes

naar het Spaanse Compostella slechts een tussenstop. Mijn registratie een paar weken later is symbolisch want voor dit jaar is het plan om naar Berlijn te fietsen al concreet. De vertrekdatum begin mei staat al vast en mijn kompanen weten nog niets van dit plan. Ik zal het onderweg wel ter sprake brengen. Benieuwd of ze meegaan. Na Compostella en Rome is Lourdes een logische keuze voor de pelgrim zul je denken. Haast vanzelfsprekend toch? Als bedevaartplaatsen je doel zijn dan mag deze plek gewoonweg niet ontbreken op het pelgrims-cv. Het is is logistiek gesproken ook een handige bestemming want in Lourdes is het mogelijk om je fiets met tassen in te leveren voor transport naar huis. Toch gaat het hier vooral over mijn herinnering aan het mooie Franse landschap met zijn glooiende gele akkers, de watertorens, die kleine soms haast middeleeuwse dorpjes. De stilte op de eindeloos lange Franse D-wegen. Het is mijn herinnering aan het Jacobspad naar Compostella. Dwars door Frankrijk van Noord naar Zuid tot aan Pau. Vanaf daar kun je dan door naar St. Jean Pied du Port om langs de N-135 via de Ibañetapas de Pyreneeën over te steken. Voor Lourdes ga je bij Pau westelijk en blijf

je de bergen net voor. Het plan is nog pril en ik besef ook dat de registratie van het credential bij het pelgrimsburo betekent dat men mij er ooit nog een keer verwacht. Mooi dan, ik droom nog steeds van een voettocht langs de Camino Frances. In dat geval sluit het paspoort dan mooi aan voor die laatste 800 kilometers. Wie weet gaat het er echt nog eens van komen.

«Dios ayuda y Santiago intercede»
D.A.Y.S.I.

CREDENCIAL DEL PEREGRINO

S.A.M.I. CATEDRAL DE SANTIAGO

Escanee el QR y regístrese para obtener la Compostela
Register for the Compostela scanning the QR Code

Fecha de registro
Registration date

28 / 3 / 2023

Código alfanumérico generado
Generated alphanumeric code:

2303G1JC

Nombre y apellidos / First and last name

RONALD J. Lyster

Het verhaal van Lourdes:

In 1858 verklaarde Bernadette Soubirous, toen een 14-jarig meisje, tussen 11 februari en 16 juli van dat jaar verschillende verschijningen te hebben gezien van "een witte dame" in de buiten het dorp liggende grot van Massabielle. Achttien verschijningen die niet lang daarna door kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders werden beschouwd als die van de Heilige Maagd Maria. Bernadette heeft overigens nooit gezegd dat zij Maria had gezien. Zij sprak van een mooi meisje, ongeveer van haar eigen leeftijd, ongeveer even lang, in het wit, met wie zij oog in oog sprak als waren zij vriendinnen. Zij vroeg wel naar haar naam, maar dan glimlachte de verschijning. Pas op 25 maart bij de 16e verschijning onthulde "Aquero" (zo noemde zij de verschijning) haar naam (in het plaatselijk dialect): "ik ben de Onbevleete Ontvangenis ". Zij bracht in elk geval deze "naam", deze zin, die zij niet begreep - hem aldoor repeterend - aan de pastoor over, die erdoor van de echtheid van de verschijningen overtuigd raakte. Hoe kon zo'n ongeletterd arm boerenmeisje die alleen onder geestelijken en theologen bekende term kennen?

De witte jongedame vroeg aan Bernadette om boete te doen voor de zondaars, ze vroeg om gebed en ze vroeg om bij de priesters om de bouw van een kapel te vragen. Zij liet Bernadette de bron ontdekken en zij moest zich met dat aanvankelijk modderige water wassen.

In 1864 werd er een standbeeld opgericht ter ere van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes bij de plaats van de verschijningen in de grot. Er werd een kapel gebouwd die al spoedig te klein werd en ging dienen als crypte voor de eerste basiliek, de Basiliek van de Onbevleete Ontvangenis. In de loop der jaren kwamen er nog twee bij en langzaam groeide Lourdes uit tot het huidige Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Een heiligdom of een toeristische trekpleister met een enorme aantrekkingskracht van gelovige en niet-gelovige pelgrims.

21 maart 2023, Lancelot

Ieder jaar is er in de Cristoffelkerk in Roermond een speciale mis voor reizigers die op weg gaan naar Santiago de Compostella'. Het berichtje lees ik op de website van het Genootschap van Sint Jacob. Ik deed die reis in 2016. Al weer heel wat jaartjes geleden maar haast iedere dag word ik op de een of andere manier herinnerd aan die tocht. Zo ook met dit bericht. Notabene, een paar jaar later, onderweg naar Rome, sliepen wij in de refugio onder de kerk. Toen de vrijwilliger ons de kerk liet zien wees hij ons op het aanwezige reliek in de Jacobuskapel. Ik moest er aan terugdenken toen ik het artikel las. Het zou gaan om een rest van de rechterarm van de heilige Jacobus de Meerdere, een van de twaalf apostelen van Jezus Christus. De leden van het Roermonds Broederschap van Sint Jacobus, aldus de vrijwilliger, stellen dat het gaat om de grootste Jacobusrelik dat zich buiten het graf in Compostella bevindt. Het reliek zit in een houder die de vorm heeft van een onderarm. De hand houdt een bijl vast. Aspirant-pelgrims ontvangen met behulp van dit reliek de zegen. Ik probeer het me voor te stellen en zie het beeld van King Arthur en de Ridders van de Ronde Tafel voor me. Je mocht alleen aanschrijven wanneer je met het magische zwaard Excalibor tot ridder was geslagen. Zou dat hier ook het geval zijn? Zonder een klap van de arm kun je als pelgrim niet op pad. Zo kent de pelgrimshoeve Kafarnaum in Vessem 'wegzendingen'. Gelovigheid heeft er niets mee te maken. Een pelgrimstocht vraagt om een mooi begin zoals bijvoorbeeld ook die overnachting daar in de catacomben van de Cristoffelkerk voor ons destijds bijzonder voelde. Kwam het door de plek? Of het feit dat het een typische refugio was zoals je die in Spanje langs de Camino veelvuldig tegen komt? Onze tocht naar Rome was begonnen en de plek, de stilte, de eenvoud maakte ons nederig. De plek gaf ons het gevoel dat we iets bijzonders gingen doen. Iets wat niet iedereen is gegeven. Het is denk juist dat laatste waar deze momenten je bewust van maken. Ik wist niet van deze jaarlijkse mis en ik neem mij voor om, wanneer ik in de gelegenheid ben de mis bij te wonen. Naar Compostella of naar Lourdes... het zal de pastoor weinig uitmaken toch? Voor even ben ik dan Sir Ronald Lancelot, Ridder van de Ronde Tafel.